A°. 1842. No. 58.

DONDERDAG, 21 JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIEN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, aan de minst inschrijvenden besteden de levering, ten behoeve van 's Lands *HOSPITAAL*, van diverse VOEDINGS-ARTIKELEN en ZIEKENKOST, als:

AARDAPPELEN, ERWTEN, GORT, SAGO, PRUIMEN, ZOETE OLIE, WITTE WIJN, PORTWIJN, enz.,

op de konditien en voorwaarden welke ten zijnen bureele voor de gegadigden ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Vrijdag den 29sten dezer maand, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 19 *Julij* 1842.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(24233) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 22sten Julij 1842, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De *HUIZEN* en *ERVEN*, staande en gelegen op den hoek van de *Watermolen-* en *Keizerstraten*, bekend onder Nieuwe Wijk La. A. No. 211 | 161 en Oude Wijk onder La. B. No. 12 | 111; aankomende F. W. WERLE.

Paramaribo, den 16 *Julij* 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(24255) 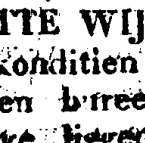

Heden overleed tot mijne innige droefheid in den ouderdom van 48 jaren, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, de Welëdel Gestrenge Heer R. MAAGEN DIEPERINK, *Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw*, Lid van onderscheidene Genootschappen.

A. VAN NULCK,
Wed. H. HAAGEN DIEPERINK.

AMSTERDAM, *den* 18 *Mei* 1842.

Gelieven deze als algemeene en bijzondere Kennisgeving aan te nemen.

(24343) 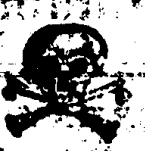

Door Gods alwijze beschikking, vond op den 14den Julij, 's namiddags 3 uren, zijnen dood in de rivier *Suriname*, mijn geliefde Zoon en onze Broeder en Behuwd-Broeder JOHAN CHRISTOFFEL SCHWAAN, in den jeugdigen leeftijd van 21 jaren, 5 maanden en 21 dagen.

Paramaribo, den 16 *Julij* 1842.

Wed. F. SCHWAAN,
Geb. MELCHERS.

Mede voor de Zusters en Behuwde Broeders.

(24263) De ondergeteekende vindt zich door tijdsomstandigheden genoodzaakt, eene *SCHIKKING*, of wat *SURSEANCE VAN BETALING*, aan te gaan. Conditien, tijd en plaats der comparitie, nader te bepalen.

Paramaribo, den 20 *Julij* 1842.

M. B. POLAK.

A. SALOMONS,
Vendumeester,

zal *HEDEN NAMIDDAG* om 4 uur, ten huize van de Heeren HEIDEMANS & JONK, verkoopen:

KRAMERIJEN, GALANTERIEN, ordinaire en fijne LIQUEUR-KELDERS; GOUD- en ZILVERGOED, LAKENSCHE ROKKEN, BROEKEN en BUISJES, WOLLEN-DEKENS, enz., enz. (24271)

(22231) De *Vendumeester* M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om negen uren, ten zijnen huize verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN en de Negerin *Fortuna*, of *Kobu*. WANE- en KOFIE PLANKEN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, het Schip Phenix, Kapt. J. J. Gorter, hebbende 49 dagen reis.

Den 14den, het Schip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriberg, hebbende 44 dagen reis; Passagiers: de Heeren L. G. Meurs en O. J. Meijer. — Beiden van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 16den, het Schip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer, naar Amsterdam; lading: 319 vaten Suiker, 31 balen schoone Katoen, 13 balen Kakao, 620 pond oud Koper en 400 p. oud Tin; — Passagier: de minderjarige J. C. Regelitzky.

Nieuwstijdingen.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 3 Junij 1842.)

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Mei.

Eergisteren is, ter gelegenheid van de beraadslaging over de staatsbegrooting voor het departement van buitenlandsche zaken, in de kamer der afgevaardigden weder ter sprake gebragt het door den minister Guizot gesloten verdrag, rakende het regt tot visitatie der schepen, ter wering van den slavenhandel. De heer Billault trad in eene ontwikkeling over de nadeelen en de misbruiken, waartoe dat regt aanleiding geeft, en over de gevaren, waaraan het den handel blootstelde. Voorts behandelde hij het gewigtige vraagstuk, of verdragen van dien aard gesloten konden worden, zonder aan de goedkeuring der kamers te worden onderworpen, vooral wanneer bijzondere voordeelen tegen, bij het eindigen van gewaarborgd, op het spel gezet werden, terwijl zij alleen door eene wet konden worden gewijzigd. De minister Guizot heeft den afgevaardigde beantwoord en, onder anderen, doen zien, dat vele der aanmerkingen, door denzelven gemaakt, op de werkzaamheden van vorige ministers sloegen, en hij zich deze alzoo niet aantrok. Hij erkende, dat zeventien Fransche vaartuigen door Engelsche kruisers waren onderzocht; maar hij gaf geen antwoord op de vraag, of de Engelsche handel zich ook over de Fransche kruisers te beklagen heeft gehad. De minister heeft de vroeger gegevene verzekering herhaald, dat het verdrag, zoodanig als het ligt, niet geratificeerd zal worden. Vervolgens heeft de heer Thiers, voor zoo veel zijne vroegere handelingen in deze aangelegenheid betreft, zich verdedigd. Nooit was het zijn oogmerk geweest, een nieuw verdrag over dit onderwerp te sluiten; hij had alleen getracht, in het vroeger gesloten verdrag eenige, voor Frankrijk voordeelige veranderingen te brengen. Hierop hebben eenige andere leden het regt van visitatie omhelsd en doen zien, hoe zeer daardoor de Engelsche belangen worden bevoordeeld. De heer Dupin (de oude) heeft daarbij zelfs verklaard, dat indien het ministerie alsnog het verdrag mogt ratificeeren, en wij onze kusten zich daartegen verklaard hadden, men hetzelve in staat van beschuldiging stellen moest.

— Een onzer dagbladen bevat den volgenden brief uit Londen, de 15 Mei:

Niet altijd zijn het de eenvoudige zaken, die hier den geest bezig houden; het kleine voorval van den dag brengt dikwijls soms eene aangename diversie te weeg.

In de kleine gezellige kransjes, in de coulissen, in de clubs en tot zelfs in de parlementaire meetings worden ten laatste de zwaarwigtigste kwestien over het regt van visitatie, over den oorlog in Indie verdrongen door levendige gesprekken over het gecostumeerde bal der Koningin.

Tijdens het kroonings-feest had de ex-ambassadeur van Oostenrijk aan het hof van St. James niet geaarzeld 50,000 fr. voor zijn kostuum te besteden; heden zijn de zaken tot het punt opgevoerd, dat ik u verscheidene onzer *Lions* en *Lionnes* zou kunnen opnoemen, die tegen over eene gelijke uitgave niet hebben teruggedeinsd. Voor eenige dagen bevond ik mij met eenen edelen lord bij Mortimer en Store, alwaar hij, tegen 1 pCt., voor 500,000 francs diamanten huurde, om zijn phantastisch costuum te versieren.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 20 Mei.

Het Hamburgsche dagblad de Correspondent van den 17 Mei schildert den toestand der rampzalige en in hunne rampzaligheid edel en gelaten Hanzestad aan de Elve op eene treffende wijze. Waar men de zigtbare gevolgen van een voorbeschikkeloos ongeluk met zulke verstandige beraadenheid spoedig aanschouwt, daar zullen ook spoedig de nog veel gevoeliger onzigtbare gevolgen, die uit de gestoorde, hoewel niet vernietigde welvaart van zoo talrijke huisgezinnen voortspruiten, voor zoo vele menschen kunnen reiken, verzacht worden. Om de navolgende beschouwing naar

eisch te schatten, moet men weten, dat de brand van 5 tot 8 Mei, blijkens officiële opgaven, zich heeft uitgestrekt tot 61 straten en 120 gangen en bewoonde grondstukken, 1992 huizen, 1716 werkplaatsen, 498 winkelhuizen en 568 woonkelders heeft vernield en 22,526 menschen van huisvesting heeft beroofd. Na zulk eene gebeurtenis kan slechts het vaste geloof aan het wonderdadige, ofschoon donkere bestuur der aardsche dingen het geschokte gemoed van de meest daardoor getroffenen tot vernieuwd vertrouwen opbeuren. De lering eener kunstige [illegible] geloof is niet onduidelijk te bespeuren.

In de politieke kringen heerscht bij voortduring groote stilte. Een brief uit Weenen zegt, dat de Oostenrijksche regering hare bemiddeling heeft aangeboden in het tusschen Nederland en Napels heerschende geschil.

Brieven uit Passau melden, dat op 3 dezer in de voorstad Steijer, Steijerdorf, 250 huizen door den brand zijn vernield.

— Uit Weimar, dd. 12 Mei schrijft men het volgende:

Zoo men verneemt, zal de Erf-Groothertog zich eerdaags naar Petersburg begeven, om aldaar de festiviteiten der zilveren bruiloft van het Keizerlijk echte paar bij te wonen. Ook wil het gerucht, dat wij dezen zomer het bezoek zijner Doorl. Bruid, de Prinses Sophia der Nederlanden, te wachten hebben.

Uit Breslau wordt het volgende geschreven:

Het uit de *Leip. Allg. Ztg.* in verscheiden andere nieuwsbladen overgenomen verhaal van eenen knaap te Briesdorf bij Liegnitz, die in eenen kelder, waarin hij voor straf was opgesloten, door ratten zoude zijn opgegeten, is geheel en al verzonnen; daar ter plaatse is zelfs niets voorgevallen, wat tot zulk eene logen aanleiding heeft kunnen geven.

TURIJN, 11 Mei.

De Napelsche regering moet, naar het schijnt alsnog tot den Pauselijken Stoel, zich omtrent eene andere aangelegenheid gewend hebben, om hare meening te vernemen, betreffende de regtmatigheid der door de Hollandsche en Belgische regeringen voor derzelver onderdanen gevraagde schadeloosstelling, wegens het faillissement der *Banca dei Tavoglieri di Puglia*. Hier is men van gevoelen, dat de Napelsche regering in haar goed regt is, wanneer zij elke schadeloosstelling weigert, daar gemelde bank, ofschoon onder de bescherming der regering staande, van den beginne af eene partikuliere instelling was en de Napelsche regering niet gehouden kan zijn de schulden van partikulieren te betalen.

DE WAARZEGSTER EN HAAR SLAGTOFFER,

OF

MERKWAARDIG VOORBEELD WEGENS DE GEVAREN EENER VERDOOLDE VERBEELDING.

De Heer B..., een der aanzienlijkste grondbezitters in Amerika, ondernam, met zijne echtgenoote, en zijnen vriend, zekeren Heer Robinson, eene reis door Europa. In Portugal aan wal gestapt, doorliep hij, van hier, Spanje, Frankrijk, Holland en een gedeelte van Duitschland, waarop hij besloot, om naar Italie te gaan, ten einde, van daar overstekende naar zijn tweede vaderland, Engeland namelijk, zijnen togt te voleindigen.

Een man van smaak en beschaving zijnde, hield de Heer B... zich in Italie veel langer op, dan in eenig ander der te voren bezochte landen. Overal vertoefde hij eenigen tijd, en, nadat hij nu allerwege het aanmerkelijkste had opgenomen, kwam hij eindelijk met zijn geleide in Napels, van waar hij thans, na eenig oponthoud, het vaste land wilde wederkeeren.

Mevrouw B..., eene vrouw van twee en twintig jaren, schoon van gestalte en de bevalligheid zelve, betrad reeds den Napolitaanschen grond met een bekleed gemoed en prangend voorgevoel. De oorzaak hiervan berustte in eene ontmoeting, welke haar van stonden aan, dat zij plants had, onafwendbaar en dreigende voor den geest bleef.

Gedurende haar verblijf in Venetie, alwaar zij, met haren echtgenoot, in een der meest bezochtste hotels gehuisvest was, viel haar oog toevallig op eene waarzegster, die den [illegible] van [illegible] kunstenmaar [illegible] handlijnen, door welke die volkrijke zaal als bezield wordt, hielp voltooijen. De gedaante, manieren en het bedrijf van dit vrouwspersoon, hetwelk de faam tot eene profetes verhief, — in 't kort: alles deed Mevrouw B... een onwederstaanbaar verlangen opvatten, om mede van hetzelve eenen wenk te ontvangen, wegens haar verder lot. Zij uitte nu eenige malen haren wensch, als of zij in bloote scherts sprak: even zoo in scherts voldeed men aan hare begeerte.

De waarzegster werd binnen geroepen, en, na eenige verwarde kunststreuken, verkondigde zij eindelijk aan de jonge, schoone vrouw: » dat in Italie nog een zwart man haar hart overmeesteren, hun weldra met haat tegen den vriend haars mans vervullen; tusschen dezen en haar zelve eene volslagene verwijdering veroorzaken, en eindelijk, door eenen ring, van hem aan haren vinger te steken, haar sterfuur aanroeren, en haar, in eenen der straten van Italie, haar graf zoude bereiden."

Avontuurlijke voorspelling, een luid gelach verwekkende bij de omstanders! maar het scheen nogtans, dat zij bij Mevrouw B... eenen moijelijk bedwongen ernst wekte, die ook niet geheel ontging aan het spiedend oog van den Heer Robinson. Van hier ook, dat hij, gedurende het verdere reizen door Italie, van tijd tot tijd in scherts daarop terugzag, ja eindelijk, toen onze reizigers zich eenige weken in Napels hadden opgehouden, en de Heer B... nu alreede aanstalten tot de reis naar Engeland begon te maken, met de vraag uitkwam: » nu, Mevrouw! hoe staat het met de voorspelling der waarzegster? Wij zijn, Goddank! Italie nu door, en nog is de zwarte van niet opgedaagd." Mevrouw B... beantwoordde, wel is waar, dit schuinsend zeggen met eenen gemaakten glimlach; doch de herinnering, die daardoor gewekt werd, vervulde onstands haar binnenste met ontzetting en naargeestigheid.

Des avonds van denzelfden dag bezocht de Heer B..., met zijne vrouw, den schouwburg. De aanwezigheid van den koning en de koningin, de toevloed van aanschouwers, de schoonheid en toot van het puik der sekse in Napels, zetteden de schouwplaats eenen ongemeenen glans bij: nogtans bleven aldra de oogen van de jonge echtlieden, die tot het hof behoorden, bij voorkeur aan Mevrouw B... gekluisterd. Maar voorkomen, eene betooverende zedigheid en bevalligheid parende, lokte weldra eenen vrij talrijken stoet dezer jonkers naar de loge, waar zij gezeten was, en waar men hare schoonheid nu althans van nabij bewonderde.

Onder deze bewanderaars bevond zich ook de Prins van Kolobrand, een jongman, algemeen in aanzien, zoo wel om zijne persoonlijke hoedanigheden, als om zijne hooge geboorte en onmetelijken rijkdom. Naauwelijks Mevrouw B... hebbende opgemerkt, kon hij den wensch, om deze bekoorlijke vreemde van nabij te zien, een wensch, die tarstond op het hevigst in hem ontbrandde, niet dempen. Tot zijne blijdschap ontdekte hij, dat de belendende loge bezet zij door eenige vreemden van hem, en welke ook met den Heer B... bekend schenen. Terstond sneed hij derwaarts, en wordt nu even ras aan den Heer B... voorgesteld.

Zijn rang, zoo wel als de gemakkelijkheid zijner manieren, gaf hem vereischte vrijmoedigheid en stof tot het aanknoopen van een gesprek met de schoone Amerikaansche. Mevr. B... was noch stug, noch gemaakt woordkarig, en daar zij hierdoor het onderhoud genoegzaam voedsel verschafte, stelde dit den Prins in de gelegenheid, om zich harer gunst en opmerkzaamheid al meer en meer, door hetgene hij zeide, en de wijze hoe hij dit zeide, aan te bevelen. Zij, van haren kant, voelde dan ook alras een levendiger welgevallen in hem, en eindelijk overwon zij, na eenen moeijelijken innerlijken strijd, hare natuurlijke vrouwelijke schroomvalligheid in zoo verre, dat zij het waagde, om den jongeling, die met haar sprak, iets oplettender te beschouwen, dan zijn persoonlijk voorkomen. Weldra was zij nu in het beschouwen zijner gestalte, bewegingen en schoone gelaatstrekken als verzonken, totdat plotseling zijne zwartachtig bruine gezigtsverw hare opmerkzaamheid wekte, en even ras haren zoeten droom deed overgaan in eenen killen, diep haar doortrillenden schrik. Nu was, met hare opgeruimdheid, ook hare ongedwongenheid verdwenen, het verdere, wat de Prins nog zelde, beantwoordde zij kortweg en zigtbaar afgetrokken, totdat zij eindelijk het gansche onderhoud afbrak.

De Schouwburg zullende uitgaan, begeerde de Heer B..., welke de verandering, met zijne echtgenoote voorgevallen, niet had opgemerkt, dat hij veelligt zijn verder verblijf te Napels merkelijk konde veraangenamen, zoo hij de gelegenheid niet verwaarloosde, om de aangeknoopte kennis met den Prins verder gaande te houden, en verzocht deszen hierom, hem den volgenden morgen te willen vereeren met zijn bezoek. Den Prins wiens belangstelling in Mevrouw B..., door hare latere stugheid, in vuur eer vermeerderd dan verminderd was, kon niets wenschelijkers worden voorgesteld, weshalve hij de onverwachte uitnoodiging terstond, met blijdschap en verrukking, aannam.

Mevrouw B... stond eenige malen op het punt, om de beroering van haar hart, met het voorgevoel, dat haar pijnigde, aan haren man gulhartig bekend te maken; doch de schroom of schaamte, om de plagerijen van den Heer Robinson door haren echtgenoot na te hooren overnemen, sloot haar de lippen. Meest eenlei zweeg zij wel door een heimelijk behagen in den persoon van den Prins, en door de voor haar zelve ontveinsde vrees, om zich, langs dezen weg, eens vooral van hem te scheiden. Gewoon en gevaarlijk zelfbedrog van het menschelijk hart!

De Prins, van zijnen kant, ontgloeid door het vuur van eenen jongen en geweldigen hartstogt, kon naauwelijks den volgenden morgen afwachten, om aan de uitnoodiging van den Heer B... te beantwoorden. Het prangend uur sloeg, en bijtijds naar de aangewezen herberg, vraagde naar den vreemdeling, doch vernam, evenzeer verwonderd als verdrietelijk te leur gesteld, dat de Heer B..., met zijne gade en zijnen vriend, alreede was uitgegaan. Aanvankelijk acht hij zich gehoond; ontsteekt hierover in woede; doorkruist, in die gemoedsgesteldheid, de halve stad, keert eindelijk terug naar zijn paleis. Hier komt hij in het einde tot bedaren, op het vermoeden geraakende van misverstand, dat de Heer B... hem alleenlijk uitgenoodigd had tegen overmorgen; zoo besluit hij dan ook, zijn bezoek op morgen te hervatten.

(*Het vervolg hierna.*)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het nieuw gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. — Sluit 26 dezer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Phœnix, Kapt. J. J. Gorter. — Adres bij J. Gisius.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner.

GEDRUKT BIJ DE ERVEN J. BRINK.